

F. t. l. om beskatningen af pensionsordninger m.v.

levelsrente, der som følge af manglende eller utilfredsstillende helbredsoplysninger ikke har nogen faktisk genkøbsværdi, kan dette tænkes at medføre, at forsikringsselskabet skal indbetale 35 pct. af den nominelle genkøbs- eller fripoliceværdi, uanset at forsikringen ikke har nogen faktisk genkøbsværdi. Forsikringsselskabet vil derfor eventuelt kunne betinge sin medvirken til en afgiftsudløsende disposition (f. eks. indsættelse af andre end ægtefælle og livsarvinger som begunstigede) af, at forsikringstageren *enten* selv indbetaler afgiftsbeløbet til forsikringsselskabet *eller* tilvejebringer sådanne helbredsoplysninger, som selskabet normalt kræver for at gå med til genkøb.

Efter reglen i 2. punktum skal 35 pct.-afgift også svares, hvis udbetalingsvilkårene for en rateforsikring i pensionsøjemed ændres efter det aftalte tidspunkt for første udbetaling. I mangel af en sådan regel vil der være mulighed for helt eller delvis at undgå skattepligt ved vilkårlig placering af udbetalingerne, f. eks. i år med negativ indkomst eller i år, hvor den pågældende ikke var skattepligtig her i landet. Bestemmelsen omfatter ikke indeksordninger, idet der efter praksis ikke kan antages at være mulighed for at ændre udbetalingsvilkårene for en indeksordning, hverken før eller efter, at retten til løbende udbetalinger er indtrådt.

Endelig vil der efter reglen i 2. punktum indtræde pligt til at betale 35 pct.-afgift af en opsparing i pensionsøjemed med anbringelse i værdipapirer, såfremt der sker afhændelse af de pågældende værdipapirer. Reglen er foreslået for at modvirke mere eller mindre spekulationspræget handel med værdipapirer, der skal tjene pensionsformål, jfr. de tilsvarende synspunkter i bemærkningerne til § 12, *ad nr. 1*, om begrænsninger i den nuværende adgang til anbringelse i værdipapirer. Bestemmelsen vil ikke medføre afgiftspligt ved indfrielse af obligationer eller likvidation af aktieselskab, hvis provenuet ved indfrielsen eller udlodningen anbringes i overensstemmelse med reglerne i § 12, nr. 1.

ad stk. 2.

Efter domspraksis må det antages, at visse pensionsordninger, herunder navnlig kapitalforsikring og opsparing, vil blive inddraget under et fællesboskifte i tilfælde af separation eller skilsmisse, jfr. U.f.R. 1961 pag. 23 H (i U.f.R. 1962 pag. 870 H, der angik et fællesboskifte *efter hustruens død*, blev det dog statueret, at en manden tilhørende pensionsopsparingskonto *ikke* skulle inddrages under skiftet). Hvor ordningen er oprettet som led i en pensionsaftale mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager

— således som det altid vil være tilfældet med kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed — kan udlodning til ægtefællen dog kun ske med respekt af de fastsatte udbetalings- og eventuelle båndlæggelsesvilkår. Efter reglen i 1. punktum skal sådan udlodning ikke behandles som en disposition, der medfører afgiftspligt. Denne regel, der svarer til praksis efter renteforsikringsloven, vil indebære, at udlodningen ikke medfører nogen ændring i de skatte- og afgiftsmæssige vilkår for den pågældende ordning. Hvis der f. eks. som led i et fællesboskifte udloddes en andel af en manden tilhørende kapitalforsikring i pensionsøjemed til hustruen, må forsikringen fortsat i sin helhed afgiftsmæssigt behandles som mandens pensionsordning, også selv om forsikringen måtte blive opdelt i 2 policer.

Hvor talen er om en pensionsordning med løbende udbetalinger, der er sikret som led i et ansættelsesforhold, gælder reglerne i lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse som ændret ved lov nr. 268 af 14. juni 1951. Der henvises herom til bemærkningerne til § 4, hvor det bl. a. er omtalt, at det i skilsmissetilfælde bestemmes ved bevillingen eller dommen, om en individuel overlevelsrente skal overgå til den fraskilte hustrus frie rådighed. Med henblik på denne situation er det i forslaget fastsat, at sådan overgang af en overlevelsrente til den fraskilte hustru ikke skal medføre afgiftspligt. Denne regel kan sammenholdes med forslagets § 4, stk. 2, sidste punktum, hvorefter en overlevelsrente kan opretholdes som pensionsordning med ejerens ægtefælle eller tidligere ægtefælle som forsikret.

ad stk. 3.

Afgiftspligten i tilfælde af dispositioner som omtalt i stk. 1 vil principielt omfatte hele den pågældende ordning. Denne virkning åbner reglerne i stk. 3 mulighed for at undgå. Ved opdeling af ordningen inden udløbet af fristen for afgiftens betaling, d. v. s. inden 3 måneder efter dispositionens foretagelse, jfr. § 38, stk. 1, kan man begrænse afgiftspligten til det beløb, som dispositionen vedrører. Denne opdelingsregel kan få praktisk betydning f. eks. i tilfælde af belåning eller indsættelse af en anden end ægtefælle eller livsarvinger som begunstiget for en brøkdæl eller i tilfælde af, at en ægtefælle efter at der er sket udlodning under fællesboskifte som omhandlet i stk. 2, disponerer over sin andel af ordningen. Der er ikke med denne regel taget stilling til, om der efter den pågældende ordnings indhold er praktisk mulighed for — før eller efter at en disposition er sket — at opdele ordningen.